

מ"ח 5210/22 - אמיר בדארנה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 5210/22

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ע' פוגלמן

המבקש: אמיר בדארנה

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למשפט חוזר

בשם המבקש: עו"ד שאמי מחמוד

החלטה

לפניי בקשה לקיום משפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט) בהרשעתו של המבקש בהמתה בקלות דעת לפי סעיף 301ג לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בגרימת חבלה של ממש לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], בביצוע עקיפה מסוכנת, עקיפה בדרך לא פנויה ובנהיגה במהירות בלתי סבירה לפי תקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

1. כעולה מכתב האישום שהוגש נגד המבקש, ביום 24.6.2018, בשעה 08:15, נהג המבקש ברכב בכביש מספר 7955; הכביש במקום הוא כביש בין עירוני מפותל בעל שוליים צרים ושני נתיבי תנועה, אחד לכל כיוון. במהלך הנסיעה התקרר המבקש לעקומה לשמאל, וחרף שדה הראיה המוגבל יצא לעקיפת רכב שנסע לפניו, חסם את דרכו של רכב אחר שנסע בנתיב הנגדי (להלן: רכבו של המנוח; הנהג ברכב זה יכונה להלן: המנוח), ופגע בו (ההתנגשות אירעה בחלק השמאלי של חזית הרכבים; להלן: תאונת הדרכים). בשל ההתנגשות המתוארת, התרוממו שני הרכבים כאשר רכבו של המבקש נהדף לימין, התהפך ונגרר עד השול הימני בדרך בכיוון נסיעתו, ואילו רכבו של המנוח פגע במעקה בטיחות שמוצב בצד הימני של הכביש ועלה עליו. כתוצאה מכך, נפצע המנוח באופן אנוש ומותו נקבע במקום; המבקש נפגע; ונגרמו נזקים לשני הרכבים. ביום 28.10.2020 הרשיע בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט ד' פיש) את המבקש במיוחס לו בכתב האישום. בית המשפט קבע כי חוות הדעת של בוחן התנועה מטעם המשיבה (להלן גם: בוחן התנועה; המשיבה תכונה להלן: המדינה) לא נסתרה, וזאת בניגוד לחוות הדעת של המומחה מטעם המבקש; וכי

משכך יש להעדיף את חוות הדעת ומסקנותיו של בוחן התנועה מטעם המדינה. בהתאם, נדחתה גרסתו של המבקש שרכבו של המנוח היה זה שסטה לנתיב נסיעתו. בנוסף, נקבע כי עדות המומחה של הפתולוג מטעם המדינה שוללת את הסברה כי תאונת הדרכים נגרמה בשל התקף אפילפטי ממנו סבל המנוח. עוד קבע בית המשפט כי חוות הדעת של מומחית הצילום מטעם המבקש, שלפיה נעשו מניפולציות בצילומים של בוחן התנועה מטעם המדינה, התבררה בחקירה הנגדית כ"חוות דעת בלתי מבוססת ומטעה" (סעיף 76 לפסק הדין) והמומחית נאלצה לחזור בה ממנה על דוכן העדים. ביחס לעדות הנהג של הרכב שאותו עקף המבקש (להלן: עד הראייה) קבע בית המשפט כי יש לקבל את גרסתו, שממנה עולה בבירור כי ניסיון העקיפה של המבקש הוא שהוביל לתאונת הדרכים, אשר אירעה בנתיב הנסיעה של המנוח. לבסוף קבע בית המשפט כי יש לדחות את עיקר גרסתו של המבקש, אשר עומדת בסתירה לממצאים פיזיים אשר נמצאו בשטח ולגרסתו של עד הראייה, וכי "לא נמצא כל בסיס לטענות [המבקש - ע' פ'] 'לתפירת תיק' נגדו" (סעיף 79 לפסק הדין). ביום 4.3.2021 גזר בית המשפט על המבקש 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נוספים כמפורט בגזר הדין.

2. המבקש ערער על הכרעת הדין ועל גזר הדין וביום 14.7.2022 דחה בית משפט זה את ערעורו (ע"פ 2211/21 בדארנה נ' מדינת ישראל (14.7.2022) (להלן: ע"פ 2211/21)). בפסק הדין נקבע, בין היתר, כי אין מקום להתערב בקביעותיו של בית המשפט המחוזי שעניין במהימנות חוות הדעת של בוחן התנועה מטעם המדינה ועדות עד הראייה, וכן בממצאים העובדתיים שנקבעו בפסק דין מפורט ומנומק. עוד נקבע כי יש לדחות את טענות המבקש בנוגע למחדלי חקירה, וכי אף אם התקיימו מחדלים כנטען, אין בכוחם להביא לזיכויו של המבקש. בנוסף, דחה בית המשפט את ערעור המבקש שהופנה לגזר הדין.

3. מכאן הבקשה שלפניי שהוגשה ביום 3.8.2022, ימים ספורים לפני המועד שנקבע לתחילת ריצוי עונש המאסר שהוטל על המבקש (ולצדה בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין עד להכרעה בבקשה), שבמסגרתה לא מפנה המבקש במפורש לאחת העילות למשפט חוזר שמנויות בסעיף 31 לחוק בתי המשפט. חלף זאת, המבקש טוען כי ביום 17.6.2021 פגש אדם שסיפר לו כי הגיע באקראי למקום תאונת הדרכים מיד לאחר שאירעה, צילם את רכבו של המנוח מלפנים ומאחור, ואף מסר את פרטיו לשוטר שנכח במקום לטובת מתן עדות ומסירת הצילומים, אולם לא נוצר עמו קשר ביחס לכך. המבקש טוען כי התמונות האמורות (להלן: התמונות החדשות) הועברו לגרפיקאית מומחית וחוות דעת מטעמה, שמבוססת על השוואה בין תמונות אלו לבין תמונות שצולמו על ידי בוחן התנועה מטעם המדינה, מלמדת כי חלק מן הממצאים העובדתיים בזירה (כתמי שמן וחריצים בכביש) נוצרו לאחר תאונת הדרכים ולא כתוצאה ממנה. לטענת המבקש, ראיות חדשות אלו מאמתות את גרסתו שלפיה תאונת הדרכים לא אירעה בנתיב הנסיעה של המנוח, ומפריכות את עדותו של בוחן התנועה מטעם המדינה ושל עד הראייה, ומשכך יש בכוחן להשפיע על תוצאות המשפט לטובתו. עוד ציין המבקש כי במסגרת ע"פ 2211/21 הגיש בקשה לגביית ראיות חדשות לפי סעיף 211 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ביחס לתמונות החדשות. עם זאת, הבקשה נדחתה במהלך הדיון בערעור מיום 26.4.2022 (פרוטוקול הדיון, בעמ' 1, ש' 8-11).

4. לאחר שעיינתי בבקשה ובצרופותיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות. הגם שהמבקש לא מציין זאת במפורש, דומה כי טענתו העיקרית היא שבידו ראיות חדשות והן התמונות החדשות וחוות הדעת של המומחית שמבוססת עליהן. העילה שקבועה בסעיף 31(א)(2) לחוק בתי המשפט עניינה בהצגת "עובדות או ראיות, העשויות, לבדן או ביחד עם החומר שהיה בפני בית המשפט בראשונה, לשנות את תוצאות המשפט לטובת הנידון". על הטוען להתקיימותה של עילה זו מוטל נטל כבד, ועליו להוכיח כי יש בידו ראיות או עובדות בעלות "אמינות לכאורה", ושהיה בהן, או בהשתלבותן עם החומר שהוצג לפני בית המשפט, פוטנציאל לשינוי תוצאות המשפט; על ראיות אלו, לבדן או בצירוף לראיות שהוצגו

בהליך בו הורשע המבקש, להיות בעלות "משקל סגולי" אשר יש בו כדי להביא לשינוי תוצאות המשפט (מ"ח 7550/21 חן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (17.11.2021) (להלן: עניין חן); מ"ח 1830/19 באשה נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (10.12.2020); מ"ח 9530/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (25.8.2020)). בנוסף, הראיות שמוגשות במסגרת העילה האמורה, נדרשות להיות חדשות באופן מהותי; כלומר, אין מדובר בראיות אשר ניתן היה להגישן בהליכים הקודמים, ומובאות אך בשלב זה כ"מקצה שיפורים" (מ"ח 4496/22 אוטמזין נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (14.7.2022); מ"ח 5699/18 אזולאי נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (16.6.2020)).

5. איני סבור כי הבקשה דנן מקיימת את אמת המידה שהובאה לעיל. כאמור, לטענת המבקש, יש בכוחן של התמונות החדשות בשילוב עם חוות הדעת של הגרפיקאית המומחית להביא לשינוי תוצאת המשפט לטובתו. ראשית, כפי שצוין גם בבקשה למשפט חוזר, המבקש הגיש בקשה לגביית ראיות חדשות ביחס לראיות האמורות במסגרת הערעור שהגיש (ע"פ 2211/21), ובית משפט זה לא ראה להורות כן. משאלה הם פני הדברים, דומה כי מדובר בניסיון נוסף להעלות טענות שנשמעו ונדחו במסגרת ע"פ 2211/21, אך כידוע, משפט חוזר אינו ערעור נוסף (ראו והשוו: מ"ח 5371/18 לבין נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (18.5.2020); מ"ח 1868/18 אבו אלהוא נ' מדינת ישראל, פסקאות 15-16 (3.12.2018)).

6. שנית, לגופן של הראיות החדשות, חוות הדעת של הגרפיקאית אשר צורפה לבקשה למשפט חוזר, מוכיחה לשיטת המבקש את טענתו להתערבות "חיצונית" בממצאים העובדתיים שעל בסיסם הורשע. ואולם, בית המשפט המחוזי נדרש לטענות אלו בדבר התערבות "חיצונית" ודחה אותן, תוך שהדגיש כי הרשעת המבקש מבוססת הן על הממצאים העובדתיים, הן על העדויות מטעם בוחן התנועה ועד הראייה שאותן מצא מהימנות. משכך, אף איני סבור כי עלה בידי המבקש להראות כי מדובר בראיות בעלות "משקל סגולי" מספק לשינוי תוצאת המשפט (מ"ח 3551/22 שטיינברגר נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (31.5.2022) (להלן: עניין שטיינברגר); מ"ח 8902/21 אזברגה נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (28.3.2022)). יתר טענותיו של המבקש - ובהן טענותיו שמופנות למהימנות בוחן התנועה ועד הראייה - הן טענות ערעוריות במהותן, וכידוע משפט חוזר לא נועד להעלאת טענות שנידונו ונדחו בערכאות קודמות (עניין שטיינברגר, פסקה 11; עניין חן, פסקה 5; מ"ח 7372/20 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (29.10.2020)).

הבקשה לקיום משפט חוזר נדחית אפוא, ומאליה נדחית הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, י"ג באב התשפ"ב (10.8.2022).

המשנה לנשיאה